

بررسی بهره‌وری اقتصادی آب در محصولات مختلف زراعی در دشت بهار

امید زمانی^{*}، سید ابوالقاسم مرتضوی و حمید بالالی

کارشناس ارشد و محقق اقتصادکشاورزی.

o.zamani1986@gmail.com

استادیار گروه اقتصادکشاورزی دانشگاه تربیت مدرس.

samortazavi898@yahoo.com

استادیار گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان.

h-balali@basu.ac.ir

چکیده

موضوع ارتقای بهره‌وری آب در تولید مواد غذایی از مسایل اساسی در کشورهای مختلف جهان و به خصوص کشورهای کم آب نظیر ایران است. اندازه‌گیری و تحلیل شاخص‌های بهره‌وری آب کشاورزی در ایران به علت محدودیت کمی و کیفی این ماده ارزشمند از جایگاه خاصی برخوردار است. بر همین اساس در مطالعه حاضر بهره‌وری اقتصادی و فیزیکی آب در زیربخش زراعت دشت همدان-بهار برای سال زراعی ۱۳۸۸-۸۹ مورد بررسی قرار گرفت. متداول‌ترین تحقیق در این مطالعه بر اساس مطالعات میدانی استوار بوده و شامل برآورد عملکرد، توابع هزینه بویژه تابع هزینه بهره‌برداری و استحصال منابع آب زیر زمینی، بازده ناخالص و بهره‌وری آب در تولید محصولات زراعی در شیوه‌های مختلف آبیاری است. متناسب با اهداف تحقیق از شاخص‌های فیزیکی و مالی بهره‌وری آب شامل شاخص عملکرد به ازای واحد حجم آب(CDP)، درآمد به ازای واحد حجم آب(BPD) و بازده خالص به ازای واحد حجم آب(NBPD) برای محاسبه بهره‌وری آب استفاده گردید. نتایج تحقیق نشان داد که بهره‌وری آب در شیوه‌های نوین آبیاری‌های بطور معنی‌دار بیشتر از روش آبیاری سنتی بوده و بر اساس شاخص NBPD، کشت محصول سیر و یونجه به ترتیب بیشترین و کمترین بهره‌وری آب در منطقه مورد مطالعه را نشان می‌دهند.

واژه‌های کلیدی: بهره‌وری فیزیکی آب، فناوری آبیاری.

۱ - تهران، دانشگاه تربیت مدرس، گروه اقتصادکشاورزی

* دریافت: خرداد ۱۳۹۱ و پذیرش: اردیبهشت ۱۳۹۳

مقدمه

بهره‌وری آب در تولید مواد غذایی از مسایل اساسی در کشورهای مختلف جهان و به خصوص کشورهای کم آب نظیر ایران است. اندازه‌گیری و تحلیل شاخص‌های بهره‌وری آب کشاورزی در ایران به علت محدودیت کمی و کیفی این ماده ارزشمند از جایگاه خاصی برخوردار است. بر اساس گزارش بانک جهانی (گزارشات بانک جهانی، ۲۰۰۶) در سال ۲۰۰۶ میانگین بهره‌وری آب در بخش کشاورزی ایران ۰/۲۰ دلار به ازای هر متر مکعب آب است که نسبت به میانگین جهانی آن اختلاف معنی‌دار و با کشورهای مانند فرانسه که بهره‌وری آب در بخش کشاورزی آن ۸/۸ دلار به ازای هر متر مکعب آب می‌باشد اختلاف بسیار زیادی دارد (گزارشات بانک جهانی، ۲۰۰۶).

تحقیق حاضر در دشت همدان-بهار در غرب ایران صورت می‌گیرد که جزء نواحی اقلیمی نیمه خشک بوده که درصد بالایی از منابع آب مورد نیاز بخش‌های مختلف اقتصادی این دشت توسط منابع آب زیرزمینی تأمین می‌شود. کمیابی آب به عنوان مهمترین عامل محدودکننده فعالیت‌های کشاورزی در این منطقه است (گزارشات آب منطقه‌ای همدان، ۱۳۸۷). بدلیل گسترش سطح زیرکشت محصولات با نیاز آبی بالا و برداشت‌های بی‌رویه، منابع آب زیرزمینی این دشت با خطر نابودی مواجه شده است. بطوریکه منطقه مورد مطالعه بدلیل منفی شدن بیلان آب از سال ۱۳۷۱ به عنوان دشت ممنوعه اعلام گردیده است (گزارشات آب منطقه‌ای همدان، ۱۳۸۴).

بررسی‌ها و تحقیقات متعدد در جهان نشان می‌دهد که استفاده از سیستم‌های آبیاری تحت فشار، می‌تواند علاوه بر کاهش مصرف آب، افزایش تولید محصول قابل توجهی به همراه داشته باشد (لامادالنا و ساگاردوی، ۲۰۰۰). در صورتی که این سیستم‌ها خوب طراحی و اجرا شوند و مصالح مورد استفاده در آنها از کیفیت و خصوصیات فنی لازم برخوردار باشند و بهره برداران نیز از دانش فنی و کافی در نگهداری و بهره‌برداری از آن بهره‌مند باشند، این

آب به عنوان منبع حیاتی یکی از عوامل مهم رشد و توسعه در جوامع بشری است. در دو دهه اخیر و به ویژه در سال‌های پایانی قرن بیستم، آب و مدیریت آن به یک دغدغه بزرگ بین‌المللی تبدیل شده است. مقایسه کشورهای واقع در منطقه معتدل‌بهای با کشورهای مستقر در نواحی خشک و نیمه خشک نشان می‌دهد که کمبود آب، به ویژه آب با کیفیت خوب یکی از عوامل مهم بازدارنده توسعه کشاورزی، اقتصادی و اجتماعی در اکثر کشورهای در حال توسعه به خصوص کشورهای واقع شده در کمربند خشک، نیمه خشک و گرم جهان است (سکلر و همکاران، ۱۹۹۹. ساندکوئیست، ۲۰۰۳).

کشور ما نیز از جمله مناطقی است که با کمبود آب مواجه است (زیبایی، ۱۳۸۶). بخش وسیعی از گستره ایران در شرایط آب و هوایی خشک و نیمه خشک واقع شده است. با وجود کمبودهای موجود، کشاورزی ایران به شدت به آب آبیاری وابسته است. بطوریکه آب به عنوان مهمترین و محدود کننده‌ترین نهاده تولید کشاورزی در ایران به شمار می‌رود (زیبایی، ۱۳۸۶). بر اساس آنچه ذکر شد، چندین دیدگاه و تئوری از سوی اقتصاددانان و سیاستمداران کشورهای مختلف در رابطه با حل معضل جهانی آب مطرح می‌باشد. یکی از راهکارهای توصیه شده، پیاده‌سازی نظام بهره‌وری آب کشاورزی در ساختار مدیریت آب کشور است (احسانی و خالدی، ۱۳۸۲).

بر اساس این راهکار، با توجه به محدودیت منابع آب کشور، تخصیص آب باستی به محصولاتی صورت گیرد که دارای سود اقتصادی بیشتری به ازای یک متر مکعب آب باشند. البته این مسئله به معنی چشم پوشی از سایر اهداف اساسی و بلندمدتی همچون تأمین امنیت غذایی و اشتغال نمی‌باشد اما ضروری است که در کنار این اهداف، موضوع کارآیی مالی و اقتصادی آب نیز برای افزایش بهره‌وری آب مورد توجه قرار گیرد (احسانی و خالدی، ۱۳۸۲). همانگونه که ذکر شد، موضوع ارتقاء

۱- استفاده بیشتر از آب مجازی، ۲- بهبود کارایی اقتصادی آب، ۳- بهبود کارایی فنی آب.

در داخل کشور نیز مطالعات زیادی در زمینه محاسبه انواع شاخص‌های بهره‌وری آب در بخش کشاورزی صورت گرفته است با این تفاوت که نوع روش‌های آبیاری در محصولات مختلف و تاثیر آنها بر بهره‌وری آب در این مطالعات کمتر مورد توجه قرار گرفته است. سپهوند، بهره‌وری اقتصادی مصرف آب را برای دو محصول پاییزه گندم و کلزا مقایسه نموده و بهره‌وری اقتصادی آب در تولید گندم و کلزا را به ترتیب معادل ۲۱۲۸ و ۱۵۰۸ ریال بر مترمکعب برآورد کرده است (سپهوند، ۱۳۸۸).

در مطالعه دیگر توسط فراهانی و اویس بهره‌وری کلی آب در غلات حدود ۰/۴ کیلوگرم بر متر مکعب محاسبه شده است (فراهانی و اویس، ۲۰۰۸). همچنین در مطالعه‌ی وظیفه‌دوست و همکاران بهره‌وری آب کشاورزی در مناطق مرکزی ایران مورد ارزیابی قرار گرفته است. بدین منظور از داده‌های توصیفی محصولات عده منطقه استفاده گردیده و بر اساس شاخص‌های بهره‌وری و مدل هیدرولوژیکی SWAP بهره‌وری آب در منطقه مورد مطالعه بدست آمده است. شاخص‌های بهره‌وری استفاده شده در این مطالعه به صورت زیر است:

$$WP_T = \frac{Y(\text{kg}/\text{ha})}{ET(\text{m}^{\circ}/\text{ha})}$$

$$WP_T = \frac{Y(\text{kg}/\text{ha})}{T(\text{m}^{\circ}/\text{ha})}$$

$$WP_I = \frac{Y(\text{kg}/\text{ha})}{I(\text{m}^{\circ}/\text{ha})}$$

$$WP_{I+P} = \frac{Y(\text{kg}/\text{ha})}{I + P(\text{m}^{\circ}/\text{ha})}$$

در روابط بالا، Y عملکرد ماده خشک، T میزان تعرق گیاه، I تبخیر از گیاه و خاک، P میزان نزولات آسمانی، ET آب آبیاری است (وظیفه‌دوست و همکاران، ۲۰۰۸).

با وجود مطالعات زیادی که در این زمینه انجام شده است و با بررسی که توسط محققین صورت پذیرفته، در محدود مطالعاتی به بررسی و مقایسه بهره‌وری آب در

sisteme‌ها قادر خواهند بود از ۳۰ تا ۶۰ درصد صرفه‌جویی در مصرف آب و از ۲۰ تا ۷۰ درصد افزایش در تولید محصولات کشاورزی را فراهم نمایند (لامادانا و ساگاردوی، ۲۰۰۰). بر اساس آنچه ذکر شد، در این مطالعه بهره‌وری آب بر اساس شاخص‌های اقتصادی و فیزیکی در روش‌های مختلف آبیاری مورد بررسی قرار گرفته است. به این منظور از شاخص‌های بهره‌وری آب و داده‌های جمع‌آوری شده از منطقه مورد مطالعه استفاده گردید.

مطالعات فراوانی در زمینه بهره‌وری آب تا به حال انجام شده است و در سالهای اخیر بدليل بحرانی ترشدن کمبود منابع آب این موضوع با اهمیت بیشتری دنبال شده است. در این میان پالیان و ماتئوس (۲۰۰۸) تعاریف و موارد مختلف بهره‌وری آب را بررسی و آن را با بهره‌وری و کارایی آب بر اساس مفاهیم مهندسی مقایسه کرده‌اند.

در مطالعه دیگر توسط علی و تالوکار عوامل موثر بر بهره‌وری آب در بخش کشاورزی مورد بررسی قرار گرفته است. بر اساس مطالعه مذکور عوامل تاثیرگذار بر بهره‌وری آب در بخش کشاورزی بصورت نوع محصول، مصرف آب، تکنولوژی آبیاری، واریته گیاه، فاکتورهای اقتصادی، فاکتورهای خاک معرفی شده‌اند (علی و تالوکار، ۲۰۰۸). مطالعاتی نیز در زمینه محاسبه شاخص‌های واقعی بهره‌وری آب صورت گرفته است. از این دست می‌توان به مطالعه وظیفه‌دوست و همکاران اشاره کرد (وظیفه‌دوست و همکاران، ۲۰۰۸). در این مطالعه بهره‌وری متوسط محصولات برنج، پنبه دانه و ذرت محاسبه گردیده است. همچنین تغییر مقدار شاخص بهره‌وری در گیاهان مختلف در نتیجه تفاوت در آب و هوا، مدیریت آبیاری، بذر، خاک و گیاه بیان شده است.

در مطالعه‌ای دیگر پالیان و ماتئوس تاثیر بهینه‌سازی سیستم‌های آبیاری را بر بهره‌وری آب مورد ارزیابی قرار داده‌اند (پالیان و ماتئوس، ۲۰۰۶). در این مطالعه برای مقابله با بحران کمبود آب موارد زیر پیشنهاد می‌شود:

به طور کلی بهره‌وری آب کشاورزی از دیدگاه‌های مختلفی قابل بحث و بررسی است. بهره‌وری از دیدگاه فیزیکی، بهره‌وری از دیدگاه اشتغال و بهره‌وری از دیدگاه مالی معمول‌ترین این دیدگاه‌ها هستند (احسانی و خالدی، ۱۳۸۲). نوع و تعداد شاخص‌های بهره‌وری با توجه به دیدگاه‌های مختلف متفاوت است. بطوریکه اشاره شد، در تحقیق حاضر مناسب با هدف اصلی تحقیق از شاخص‌های فیزیکی و مالی بهره‌وری آب استفاده گردید.

شاخص‌های مذکور عبارتند از؛ عملکرد به ازای واحد حجم آب، درآمد به ازای واحد حجم آب و بازده خالص به ازای واحد حجم آب، که در ادامه به صورت مختصر توضیح داده خواهد شد.

یکی از شاخص‌های مطرح در خصوص سنجش میزان بهره‌وری آب کشاورزی، عملکرد به ازای واحد حجم آب (CDP) است. این شاخص در واقع نسبت مقدار محصول تولید شده، نسبت به حجم آب مصرف شده است. بنابراین هرچه این نسبت بیشتر باشد نشان‌دهنده مصرف صحیح‌تر آب است.

$$CDP = \frac{\text{مقدار محصول تولید شده}}{\text{مقدار آب معرف شده}}$$

اگر شاخص CDP را بر اساس درآمد بسنجیم به شاخص درآمد به ازای حجم آب و یا میزان درآمد به ازای واحد حجم آب (BPD) خواهیم رسید. در این شاخص میزان درآمد نسبت به مقدار آب مصرف شده در نظر گرفته می‌شود. منظور از درآمد حاصلضرب عملکرد یا مقدار تولید محصول و قیمت آن می‌باشد که در برخی منابع به سود ناخالص نیز از آن یاد شده است.

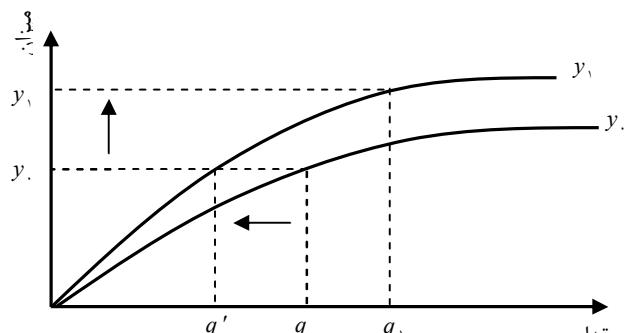
$$BPD = \frac{\text{درآمد}}{\text{مقدار آب مصرف شده}}$$

یکی دیگر از شاخص‌های بهره‌وری مورد استفاده، شاخص درآمد خالص به ازای واحد حجم آب (NBPD) است. شاخص مذکور یکی از بهترین شاخص‌ها برای سنجش بهره‌وری آب کشاورزی است (احسانی و خالدی، ۱۳۸۲). در این روش برخلاف

تکنولوژیهای مختلف آبیاری پرداخته شده است. با توجه به این موضوع در این مطالعه شاخصهای بهره‌وری اقتصادی و فیزیکی برای روش آبیاری مختلف در منطقه دشت همدان-بهار برای ۱۲ محصول محاسبه و مقایسه گردید.

روش تحقیق

متداول‌تر تحقیق در این مطالعه بر اساس مطالعات میدانی استوار بوده و شامل برآورد عملکرد، توابع هزینه بویژه تابع هزینه بهره برداری و استحصال منابع آب زیر زمینی، بازده ناخالص و بهره‌وری آب در تولید محصولات زراعی در شیوه‌های مختلف آبیاری است. با توجه به هدف تحقیق از شاخص‌های فیزیکی و مالی بهره‌وری آب شامل شاخص عملکرد به ازای واحد حجم آب^۲ (CDP)، درآمد به ازای واحد حجم آب^۳ (BPD) و بازده خالص به ازای واحد حجم آب^۴ (NBPD) برای محاسبه بهره‌وری آب در محصولات و شیوه‌های مختلف آبیاری استفاده گردید. همانطور که در شکل (۱)، نشان داده شده است، در اثر بهبود تکنولوژی آبیاری، منحنی تابع تولید به سمت بالا جابجا خواهد شد و در این حالت، به ازای مصرف مقدار ثابت آب، محصول بیشتری تولید خواهد شد.

² Crop Per Drop

³ Benefit Per Drop

⁴ Net Benefit Per Drop

با توجه به اینکه در مطالعات مختلف از این شاخص‌ها به منظور بررسی بهره‌وری آب استفاده شده است. در این مطالعه نیز از این سه شاخص استفاده خواهد شد. همچنین باید اشاره کرد که شاخص‌های نام برده توسط ارگان‌های ذیربسط از جمله وزارت نیرو معرفی و مورد استفاده قرار می‌گیرد. همانگونه که بیان شد هر یک از این شاخص‌ها دارای مزايا و معایيب هستند. به منظور تحلیل درست اين شاخص‌ها، در جدول(۱) معایيب هر يك از اين شاخص‌ها مذکور به صورت خلاصه اشاره شده است.

روش قبل به جای در نظر گرفتن سود ناخالص در صورت کسر، میزان سود خالص در صورت قرار می‌گيرد. بنابراین اگر منظور ما افزایش بهره‌وری مصرف آب از منظر اقتصادي باشد، می‌توان گفت که این روش برای سنجش بهره‌وری آب کشاورزی، روشي مناسب است ولی مشكل اساسی در تهیه اين شاخص تعیین مقدار سود خالص در موقعیت‌های مختلف می‌باشد(احسانی و خالدی، ۱۳۸۲).

$$NBPD = \frac{\text{سود خالص}}{\text{مقدار آب مصرف شده}}$$

جدول ۱- معایيب شاخص‌های بهره‌وری آب

NBPD	BPD	CPD
- مشکل در محاسبه تعیین مقدار سود خالص در موقعیت‌های مختلف	- عدم توجه به هزینه تولید محصولات	- افزایش خطای محاسبه همراه با افزایش تنوع محصولات
		- عدم کارایي کافی جهت مقایسه محصولات در مناطق مختلف

ماخذ: احسانی و خالدی، ۱۳۸۲

$$n = \frac{\sum_{i=1}^L N_i^2}{N^2 D + \sum_{i=1}^L N_i \sigma_i^2}$$

در اين رابطه: N ، اندازه حجم جامعه، که در تحقیق حاضر همان تعداد زارعین یا بهره بردارن در منطقه مورد مطالعه، n واریانس جامعه در طبقه آم، W کسری از تعداد مشاهدات اختصاص یافته به طبقه آم، n حجم نمونه، D دقت احتمالي مطلوب یا کران خطای مناسب است.

بخش عمده داده‌های تحقیق به صورت پرسشنامه ای از ۳۲۴ کشاورز منطقه دشت همدان بهار در سال زراعي ۱۳۸۸-۸۹ جمع‌آوري گردید. همچنین آمار مربوط قيمت محصولات نيز از پايگاه وزرات جهاد‌کشاورزی بدست آمد. اطلاعات مربوط به هزینه‌های سرمایه گذاري در آبياري مدرن از شركتهاي مجری آبياري تحت فشار و مدیريت آب و خاک جهاد‌کشاورزی جمع آوري گردید همچنین اطلاعات مربوط به تبخير و تعرق

با توجه به جدول(۱) يكى از بهترین شاخص‌ها برای سنجش بهره‌وری آب کشاورزی، NBPD یا سود خالص بر آب مصرفی است. در اين روش برخلاف سایر شاخص‌ها (BPD, CPD) به جای در نظر گرفتن سود ناخالص (درآمد) در صورت کسر، میزان سود خالص در صورت قرار می‌گيرد.

بر اساس آنچه ذكر شد در اين مطالعه شاخص‌های بهره‌وری آب در مورد محصولات مختلف زراعي و شيوه های آبياري مدرن و سنتي در دشت همدان بهار محاسبه گردید. با توجه به مطالعات انجام شده و اطلاعات موجود در بخش جهاد کشاورزی در منطقه دشت همدان بهار و همچنین اختلاف در سطح زير كشت و روش‌های آبياري مورد استفاده در روستاهای واقع در اين دشت، از روش نمونه‌گيري طبقه‌بندي تصادفي دو مرحله‌اي استفاده شد. برای محاسبه تعداد نمونه لازم در روش نمونه‌گيري طبقه‌بندي از فرمول زير استفاده شد.

نتایج و بحث

در این بخش نتایج مربوط به شاخص‌های بهره‌وری آب در منطقه مورد مطالعه بیان می‌شود. همانگونه که اشاره شد، به منظور محاسبه شاخص‌های بهره‌وری مذکور از داده‌های استخراج شده از پرسشنامه و آمار وزارت جهاد کشاورزی استفاده گردید. بر اساس داده‌های جمع آوری شده میزان مصرف آب و عملکرد محصولات در هر روش آبیاری متفاوت می‌باشد. در جدول (۲) میزان عملکرد و مصرف آب برای محصولات مختلف در هر تکنولوژی آبیاری بر اساس داده‌های جمع‌آوری شده از منطقه نشان داده شده است.

بر اساس نمودارهای فوق در روش آبیاری نوین میزان عملکرد بالاتری با مصرف کمتر آب، بدست خواهد آمد. از آنجایی که در منطقه مورد مطالعه محصولات گوجه فرنگی، هندوانه و لوبیا بر اساس روش آبیاری سنتی کشت می‌شوند، اطلاعات مربوط به آبیاری نوین در ارتباط با این محصولات موجود نیست.

ماهیانه و نیاز آبیاری خالص محصولات از سند ملی آب استخراج گرید. اطلاعات مربوط به میزان آب مصرفی هر یک از محصولات زراعی در مزارع نمونه و از طریق رابطه زیر محاسبه شده است.

$$W_{ij} = NI_{ij} \times TI_{ij} \times D$$

در این رابطه W_{ij} میزان آب مصرفی در یک هکتار از محصول i ، با روش آبیاری j ، NI تعداد دفعات آبیاری هر محصول، TI مدت زمان آبیاری در هر نوبت بر حسب ساعت و d دبی لحظه‌ای تجهیزات آبیاری بر حسب مترمکعب بر ساعت می‌باشد.

به منظور بررسی پایایی پرسشنامه از روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) استفاده شد، این ضریب برای پرسشنامه تحقیق عدد نسبتاً بالای ۰/۹۱ را نشان می‌دهد که پرسشنامه مذکور از پایایی لازم برخوردار است. همچنین در بررسی روایی محتوا ضریب روایی کل سوالات پرسشنامه ۰/۹۰ بدست آمد.

جدول ۲- مصرف آب و عملکرد محصولات کشت شده در روش‌های مختلف آبیاری

متغیر	عملکرد		مصرف آب	
	نوین	سنتی	نوین	سنتی
یونجه	۱۳۶۲۲	۱۴۶۹۰	۸۳۴۱	۱۱۶۰
جو	۴۶۸۹	۳۸۶۶	۳۹۶۱	۵۴۸۴
ذرت	۵۳۸۰۰	۵۰۸۰۵	۵۵۰۰	۸۳۹۶
خیار	۱۸۰۳۲	۱۷۳۳۴	۸۳۵۰	۹۷۵۹
سیر	۱۴۱۲۵	۱۲۶۱۸	۶۰۰۸۱	۸۳۴۶
سبزیجات	۵۰۵۷۷	۴۴۵۶۸	۸۴۸۰	۱۰۸۲۱
کدو آجیلی	۱۲۰۷	۱۰۱۳	۶۳۰۰	۷۶۹۱۳
گندم	۴۸۲۲	۳۹۰۶	۴۳۷۰	۶۲۰۰
کلزا	۲۷۱۹	۲۳۰۶	۳۰۰۰	۳۱۵۸
گوجه فرنگی	--	۲۱۸۸۷	--	۹۷۶۱
هندوانه	--	۳۲۷۸۵	--	۷۲۵۶
لوبیا	--	۱۴۸۹	--	۶۷۴۵

مأخذ: نتایج تحقیق

بر اساس رابطه مذکور، کل هزینه‌های تولید به دو بخش هزینه‌های مربوط به آب (CWE_{is}) و سایر هزینه‌های تولیدی (C_{is}) تقسیم می‌شود. CWE_{is} ، هزینه بهره-برداری و استخراج منابع آب زیرزمینی برای محصول آ با تکنولوژی آبیاری S است. همچنین از آنجایی که در منطقه مورد مطالعه درصد بالایی از مصرف آب کشاورزی از طریق منابع آب زیرزمینی تامین می‌شود، هزینه بهره‌برداری و استخراج از این منابع به صورت تابعی از متغیرهای تاثیرگذار بصورت رابطه زیر محاسبه گردید.

$$CWE_{is} = CWE(H, EE, ET_s, PE)$$

در این رابطه، CWE_{is} تابعی از ارتفاع پمپاژ آب تا سطح زمین(H)، متوسط انرژی مصرفی برای پمپاژ یک مترمکعب آب به ارتفاع یک متر برای موتورهای برقی و دیزلی(EE)، قیمت انرژی(PE) و متوسط انرژی مصرفی برای پمپاژ و توزیع یک مترمکعب آب درون سیستم‌های آبیاری تحت فشار(ET_s) در نظر گرفته شده است (بالانی، ۱۳۸۹).

تابع هزینه تولید که در واقع شامل تمامی هزینه‌های تولید بجز هزینه بهره‌برداری منابع آب می‌باشد، در قالب رابطه عمومی (۱۰) در نظر گرفته شده است.

$$C_{is} = C(Lab_{is}, Fer_{is}, Mach_{is}, DM_{is}, OC_{is})$$

در رابطه فوق، C_{is} ، هزینه‌های متغیر تولید محصول به استثنای آب، Lab_{is} ، هزینه نیروی کار، Fer_{is} ، هزینه کود شیمیایی، $Mach_{is}$ ، هزینه ماشین آلات، DM_{is} ، هزینه استهلاک ماشین آلات، OC_{is} ، سایر هزینه‌های تولید برای محصول آ با نوع تکنولوژی آبیاری S می‌باشد.

بر اساس روابط مذکور شاخص‌های بهره وری آب برای محصولات منطقه به صورت جدول (۳) محاسبه گردید. در جدول مذکور واحد شاخص CDP کیلوگرم بر مترمکعب و شاخص‌های BPD و NBPD ریال بر مترمکعب می-

باشد

بر همین اساس شاخص‌های مذکور به صورت زیر محاسبه گردید:

$$CPD = \frac{Y_{is}}{W_{is}}$$

$$BPD = \frac{R_{is}}{W_{is}} = \frac{P_i \times Y_{is}}{W_{is}}$$

$$NBPD = \frac{GM_{is}}{W_{is}} = \frac{R_{is} - C_{is}}{W_{is}}$$

که در آن Y_{is} ، W_{is} ، R_{is} ، GM_{is} و C_{is} به ترتیب نمایانگر مصرف آب، میزان تولید محصول، درآمد، بازده برنامه‌ای و هزینه تولید محصول آم و با روش آبیاری S می‌باشد. در رابطه (۵) شاخص بهره‌وری از طریق نسبت مقدار محصول تولید شده به حجم آب مصرف شده محاسبه می‌شود. شاخص NBPD نیز مشابه شاخص BPD است با این تفاوت که در صورت کسر، بازده برنامه‌ای قرار دارد. همچنین به منظور محاسبه دقیق شاخص‌های بهره‌وری عملکرد محصولات در دو روش آبیاری نوین و سنتی محاسبه گردید.

روش آبیاری نوین شامل سیستم کلاسیک متحرک، سیستم کلاسیک ثابت، سیستم کلاسیک زیرزمینی و سیستم ویلموو می‌باشد، همچنین روش‌های آبیاری سنتی شامل روش‌های کرتی، غرق آبی و سایر روش‌های سنتی موجود در منطقه است. همانطور که اشاره شد یکی از معایب محاسبه شاخص NBPD، محاسبه دقیق این شاخص است، به منظور رفع این مشکل تابع هزینه به گونه‌ای محاسبه گردید که تا حد امکان به شرایط واقعی نزدیک باشد. همچنین کلیه هزینه‌ها در دور روش آبیاری محاسبه گردید بر اساس رابطه زیر محاسبه گردید:

$$TC_{is} = CWE(H, EE, ET_s, PE) +$$

$$C(Lab_{is}, Fer_{is}, Mach_{is}, DM_{is}, OC_{is})$$

جدول ۳- بهرهوری آب در محصولات مختلف زراعی با روش‌های مختلف آبیاری

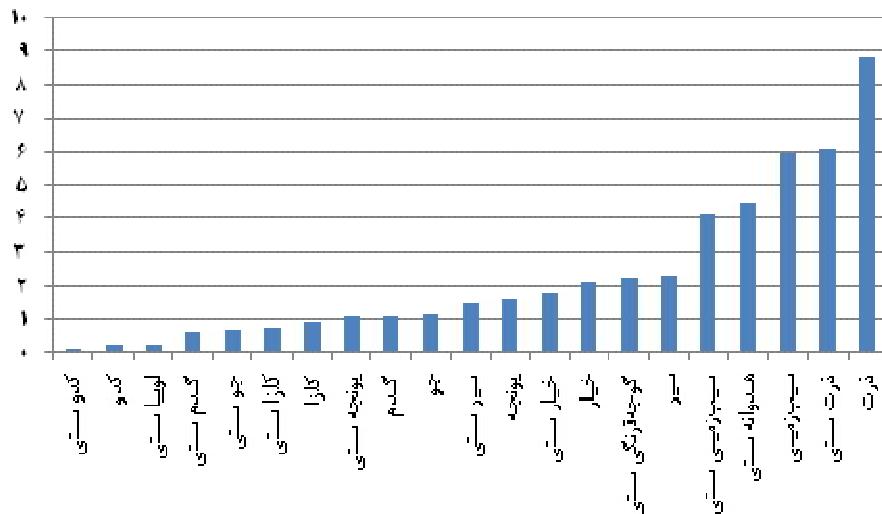
تکنولوژی آبیاری سنتی			تکنولوژی آبیاری مدرن			محصول
NBPD	BPD	CPD	NBPD	BPD	CPD	
۴۴۳/۶۳	۲۰۷۰/۱۸	۰/۶۳	۱۱۰۰/۵۲	۳۶۰۸/۵۴	۱/۰۹	گندم
۴۸۵/۴۷	۲۰۷۹/۷۴	۰/۷۰	۷۰۵/۶۹	۳۴۹۲/۲۸	۱/۱۸	جو
۱۹۸۰/۲۱	۶۰۷۹/۲۶	۴/۱۲	۳۷۷۰/۴۳	۸۸۰۳/۵۰	۵/۹۶	سیب زمینی
۱۹۸/۱۸	۱۹۱۶/۶۸	۱/۰۹	۴۷۹/۸۷	۲۸۷۵/۵۳	۱/۶۳	پونجه
۵۸۴/۵۸	۲۷۲۲/۷۳	۶/۰۵	۱۰۳۱/۶۹	۳۹۶۱/۶۴	۸/۸۰	ذرت
۲۰۳۷/۲۲	۴۴۵۴/۲۷	۰/۷۳	۲۰۵۴/۹۵	۵۵۳۰/۶۷	۰/۹۱	کلزا
۶۵۸/۸۸	۳۰۲۸/۶۰	۰/۱۳	۱۹۶۹/۹۰	۴۸۳۱/۵۹	۰/۲۱	کدو
۱۹۱۲/۴	۷۵۲۱/۸۱	۰/۵۱	۴۱۵۳/۰۵	۱۱۵۵۳/۶۵	۲/۳۲	سیر
۲۹۸/۱۳	۴۱۷۴/۰۹	۱/۷۸	۵۳۲/۰۶	۵۰۷۴/۸۷	۲/۱۶	خیار
۵۰۰/۱۱	۲۴۶۵/۵۴	۰/۲۲				لوبيا
۱۴۴۷/۱۷	۳۱۳۱/۱۰	۴/۴۷				هندوانه
۱۱۰۷/۵۹	۳۲۴۳/۸۹	۲/۲۴				گوجه فرنگی

واحد: مترمکعب/ریال و مترمکعب/کیلوگرم

ماخذ: نتایج تحقیق

واحد آب آبیاری استفاده شده در منطقه مورد مطالعه است نمودار (۲). مقایسه بهرهوری آب در روش‌های مختلف آبیاری هر محصول نشان میدهد که بهرهوری آب در روش‌های نوین آبیاری نسبت به روش سنتی بیشتر است. با این وجود در مجموع بهرهوری آب در روش‌های آبیاری سنتی یک محصول مانند ذرت از بهرهوری آب بر اساس روش آبیاری نوین محصولات دیگر بیشتر است.

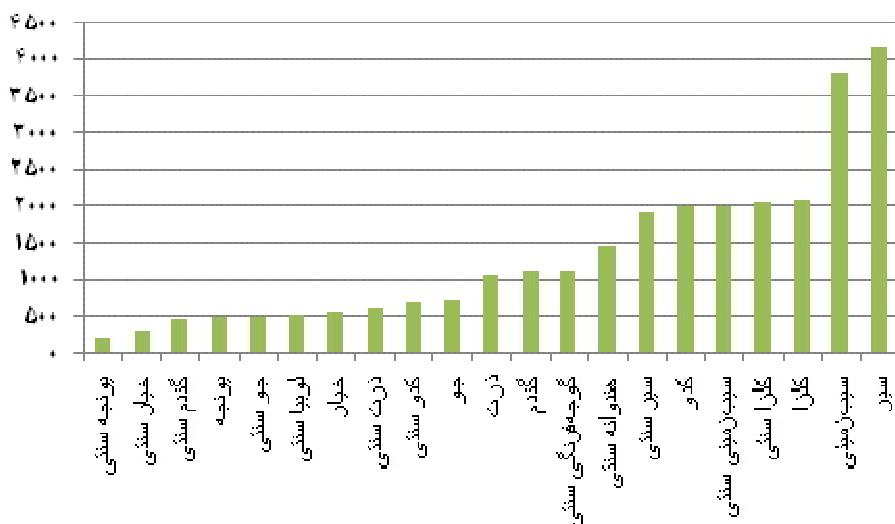
بر اساس نتایج بدست آمده، بر اساس شاخص بهرهوری CDP در تولید محصولات ذرت(روش نوین آبیاری) و سیب زمینی به روش آبیاری‌های تحت فشار بهرهوری آب بالا بوده و بترتیب معادل ۶۰۵ و ۶/۱۲ محاسبه گردیده است. در بین محصولات مختلف محصول کدو(روش آبیاری سنتی) با شاخص CDP بسیار پایین دارای محصول فیزیکی تولید شده کمتری به ازای هر

نمودار ۲- مقایسه بهره‌وری آب بر اساس شاخص CDP

استفاده از روش آبیاری سنتی کشت می‌شود دارای کمترین مقدار شاخص NBPD می‌باشد. البته در این نمودار نیز توجه به این نکته ضروری است که بهره‌وری آب بر اساس روش سنتی برخی از محصولات از بهره‌وری آب در روش نوین آبیاری محصولات دیگر بیشتر است.

در نمودار (۳) بهره‌وری استفاده از آب در مورد محصولات زراعی بر اساس شاخص درآمد حاصل شده به ازای هر واحد آب مصرفی برآورد شده است. بر اساس این شاخص، محصول سیر (روش آبیاری نوین) دارای بیشترین بهره‌وری بر اساس شاخص NBPD می‌باشد. همچنین بر اساس نمودار مذکور محصول یونجه که با

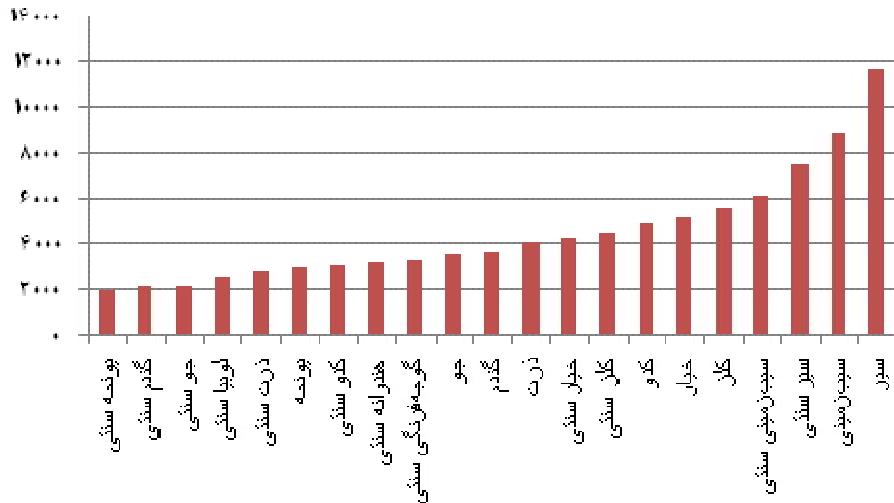
نمودار ۳- مقایسه بهره‌وری آب بر اساس شاخص NBPD

را بر اساس شاخص BPD نشان می‌دهند. با توجه به اینکه ساختار شاخصهای BPD و NBPD مشابه هم می‌باشند نتایج بدست آمده از آنها نیز به یکدیگر نزدیک است. با این تفاوت که برای تعدادی از محصولات (کلزا،

در نمودار (۴) شاخص BPD برای محصولات منطقه نشان داده شده است. با توجه به نمودار (۴)، محصولات سیر (روش آبیاری نوین) و یونجه (روش آبیاری سنتی) به ترتیب بیشترین و کمترین بهره‌وری آب

NBPD در ردیف چهارم و بر اساس شاخص BPD در ردیف هشتم قرار دارد، این موضوع نشان می‌دهد هزینه تولید محصول مذکور نسبتاً به محصولات دیگر (سیب-زمینی، کدو، بیشتر ...) است.

گوجه فرنگی، کدو و خیار) شاخص‌های مذکور نتایج مقاومتی نشان می‌دهد که این موضوع به علت تفاوت در ساختار هزینه این محصولات می‌باشد. به این معنی که محصول کلزا (روش آبیاری سنتی) بر اساس شاخص

BPD نمودار ۴- مقایسه بهره‌وری آب بر اساس شاخص

صورتی کارایی لازم را خواهد داشت که سطح زیرکشت محصولات منطقه محدود به سطح موجود باشد و افزایش سطح زیر کشت در منطقه صورت نگیرد.

بر اساس نتایج تحقیق در برخی محصولات بهرهوری آب در روش آبیاری سنتی از محصولات دیگر در روش آبیاری نوین بیشتر است. از این دست می‌توان به بهرهوری آب محصول سیر در روش آبیاری سنتی و گندم در روش آبیاری نوین اشاره کرد. توجه به این مهم این موضوع را آشکار می‌سازد که لزوماً ترویج روش آبیاری نوین در همه محصولات ضروری نیست، بلکه در کشت برخی محصولات با روش آبیاری سنتی بهرهوری بیشتر از کشت محصولات دیگر با روش آبیاری نوین است. لذا توجه به این نکته در سیاست‌گذاری‌ها پیشنهاد می‌گردد.

در پایان پیشنهاد می‌شود با اعمال سیاست‌های تشویقی سطح زیر کشت محصولاتی که بیشترین بهره‌وری آب را بر اساس شاخص NBPD نشان می‌دهد، افزایش یابد. بویژه با ایجاد شرایط مناسب جهت عرضه این

بر اساس مطالب ذکر شده، شاخص NBDP نسبت به شاخص‌های CPD و BPD کامل‌تر می‌باشد، همچنین بر اساس این شاخص می‌توان بهره‌وری آب را در یک الگوی کشت با هم مقایسه کرد، بر همین اساس پیشنهادات و نتیجه‌گیری بر اساس این شاخص به واقعیت نزدیکتر است.

پیشنهادات

بر اساس نتایج بدست آمده، پیشنهادات زیر ارائه می شود:

بر اساس نتایج بدست آمده، محصولات سیر، سیب زمینی، کلزا و ذرت بر اساس روش آبیاری نوین و ذرت، سیب زمینی، کلزا و سیر در روش آبیاری سنتی بر اساس شاخص‌های مذکور بیشترین بهره‌وری آب را در منطقه نشان می‌دهند. بنابراین با توجه به مشکل منابع آب در منطقه مورد مطالعه پیشنهاد می‌گردد سیاست‌های آتی در راستای توسعه این محصولات در منطقه اتخاذ گردد، البته ذکر این نکته ضروری است که این سیاست در

محصول در بازارهای منطقه‌ای و خارجی. همچنین
سیاست‌هایی در جهت کاهش سطح زیر کشت محصولات
یونجه، خیار و گندم که بهره‌وری پایینی در مصرف آب
دارند، اتخاذ شود.

فهرست منابع

۱. شرکت سهامی آب منطقه‌ای استان همدان، ۱۳۸۷، گزارش سالانه منابع آب منطقه‌ای استان همدان، دفتر منابع آب همدان.
۲. احسانی، م، خالدی، ه، ۱۳۸۲، بهره‌وری آب کشاورزی، کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران (وزارت نیرو).
۳. بلالی، ح، ۱۳۸۹، بررسی تاثیر سیاست‌های قیمتی و کشاورزی بر حفظ منابع آب‌های زیرزمینی مطالعه موردی: دشت بهار، پایانامه دکتری رشته اقتصاد کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس.
۴. بی‌نام، ۱۳۸۸، گزارش سالانه منابع آب زیرزمینی دشت همدان - بهار، دفتر مطالعات منابع آب همدان. شرکت سهامی آب منطقه‌ای استان همدان.
۵. زیبایی، م، ۱۳۸۶، عوامل موثر بر عدم تداوم استفاده از سیستم‌های آبیاری بارانی در استان فارس: مقایسه تحلیل لاجیت و تحلیل ممیزی، مجله اقتصاد کشاورزی، ۱، ۱۹۴-۱۸۳.
۶. سپهوند، م، ۱۳۸۸، مقایسه نیاز آبی، بهره‌وری آب و بهره‌وری اقتصادی آن در گندم و کلزا در غرب کشور در سال‌های پر باران، مجله پژوهش آب ایران بهار و تابستان، ۳، ۶۳-۶۸.
7. World Bank. 2006 World Development Indicators,. Available at: www.worldbank.org/.
8. Ali, M.H. and M.S.U. Talukder .2008. Increasing water productivity in crop production –A synthesis. Agric. Water Manage. 95: 1201 – 1213 Available at:
WWW.home.alltel.net/bsundquist1/ir6c.html.
9. Farahani H. and T. Oweis 2008. Agricultural water productivity in Karkheh river basin. In: Improving On-farm Agricultural Productivity in Karkheh River Basin. A Compendium of Review Papers. CGIAR challenge program on water and food. Research Report No.1.
10. Lamaddalena N and JA Sagardoy .2000. Performance analysis of on-demand pressurized irrigation systems. Proc., FAO Irrigation and Drainage, Rome. 132pp.
11. Playán, E., Mateos, L.,2006. Modernization and optimization of irrigation systems to increase water productivity. Colombo, Sri Lanka. 26 pp
12. Seckler, D., Amarasinghe, U., Molden, D., de Silva, R. and Barker, R. 1998. World Water Demand and Supply, 1990 to 2025: Scenarios and issues. Research Report 19. Colombo, Sri Lanka. International Water Management Institute (IWMI).
13. Seckler, D., Baker, R. and Amarasinghe, U. A.1999. Water scarcity in the twenty-first century. International Journal of Water Resources Development (Special Double Issue: Research from the International Water Management Institute (IWMI)), 15 (1/2) 29–42.
14. Sundquist, B. 2003. The earth's carrying capacity: Some literature reviews.
15. Vazifedoust, M., J.C. van Dam, R.A. Feddes and M. Feizi. 2008. Increasing water productivity of irrigated crops under limited water supply at field scale. 89-102